جهان لاتین

توده‌های مردم در حمایت از دولت مشروع مادورو به خیابان آمدند

کودتای کوچک ونزوئلا اقدام مستقیم واشنگتن

ساعاتی پس از مهار شبه‌کودتای برخی عوامل نظامی و شبه‌نظامی حامی خوان گوایدو، رهبر مخالفان در حاشیه کاراکاس، مردم پایتخت با حضور انبوه خود در خیابان‌ها به جنگ خیابانی با مخالفان رئیس‌جمهور مادورو پرداختند. از ساعات بعدازظهر سه‌شنبه تا شامگاه، توده‌های مردم که با فراخوان «دیوسدادو کابلو» رئیس جدید مجلس ونزوئلا در تلویزیون ملی برای حمایت از نظام مشروع کشورشان به خیابان‌های کاراکاس آمده بودند بویژه در ۲ منطقه پایتخت، اطراف کاخ ریاست‌جمهوری میرافلورس و انتهای بزرگراه آلتامیرا جای پلیس و نیروی ضدشورش را در خط مقدم مواجهه با حامیان شورشی گوایدو گرفتند. در این درگیری‌های خیابانی بین حامیان مادورو و گوایدو دست‌کم یک نفر کشته و چندین نفر زخمی شدند. در همان روز رئیس‌جمهور مادورو با صدور پیامی علاوه بر تکذیب ادعای آمریکایی‌ها که او را در حال فرار به کوبا دانسته بودند، حوادث روز ۳۰ آوریل را آزمون وفاداری ارتش به قانون اساسی و دولت قانونی خواند. ولادیمیر پادرینو، وزیر دفاع ونزوئلا نیز با اشاره به کم بودن شمار نظامیان شورشی، تلاش برای کودتا را تکذیب و شهروندان این کشور را به آرامش دعوت کرد. اما «خورخه آریزا» وزیر خارجه ونزوئلا رسما اعلام کرد که این کودتای کوچک مستقیما در واشنگتن و توسط مقامات آمریکایی برنامه‌ریزی شده بود. وی در مصاحبه با خبرگزاری رویترز، گفت: «تنها حدود ۳۰ سرباز که از سوی خوان گوایدو [رئیس برکنار شده مجمع ملی و رئیس‌جمهور خودخوانده] تحریک شده بودند در این کودتا حضور داشتند. این کودتا فصل دیگری از تلاش‌های آمریکایی‌ها برای سرنگون کردن دولت رئیس‌جمهور نیکلاس مادورو بود».

او با رد این موضوع که هسته کودتا در میان نیروهای مسلح این کشور شکل گرفته، ارتش و نظامیان ونزوئلایی را از این شورش مبرا دانست و افزود: «کودتا مستقیماً در واشنگتن طرح‌ریزی شده بود؛ در پنتاگون و در وزارت خارجه آمریکا و با هدایت جان بولتون [مشاور امنیت ملی ترامپ]. آنها این کودتا را هدایت می‌کردند و آنها هستند که به گوایدو فرمان می‌دهند». این در حالی است که گوایدو با شروع شبه‌کودتا در نزدیکی پایگاه هوایی لا کارلوتا در حومه کاراکاس با انتشار فیلمی در مقابل عوامل مسلح خود خواهان نافرمانی نظامیان و کودتا علیه دولت مشروع مادورو توسط آنان شده بود اما پس از کنترل اوضاع توسط ارتش، او از جمع حامیانش در این منطقه متواری شد. جان بولتون، مشاور جنگ‌طلب امنیت ملی کاخ سفید نیز در پیامی توئیتری وزیر دفاع، فرمانده گارد ریاست‌جمهوری و رئیس دادگاه عالی ونزوئلا را تهدید به مداخله نظامی کرد و نوشت: «با مادورو بمانید، با کشتی او غرق می‌شوید». اما روسیه متعاقب این تهدیدات به آمریکا درباره دخالت در ونزوئلا هشدار داد. همچنین دولت‌های اسپانیا و مکزیک به عنوان پرجمعیت‌ترین کشورهای لاتین اروپا و آمریکا و شرکای اتحادیه اروپا و ایالات متحده، موضعی شبیه به کوبا و بولیوی در نفی اقدام برای کودتا در ونزوئلا اتخاذ کردند که نشان می‌دهد سیاست‌های ترامپ باعث شکاف در میان متحدانش شده است. جالب اینکه حمایت معاون و مشاور ترامپ از شبه‌کودتا و مداخله آمریکا در ونزوئلا با انتقاد مهم‌ترین رسانه حامی ترامپ یعنی شبکه فاکس نیوز مواجه شد. «تاکر کارلسون» تحلیلگر نزدیک به جمهوری‌خواهان از حامیان دخالت آمریکا در ونزوئلا انتقاد کرد و گفت: «آخرین باری که ما در زندگی سیاسی یک کشور دیگر دخالت کردیم، چه زمانی بوده است؟ آیا این دخالت موثر بوده و کارایی داشته است؟ دموکراسی‌هایی که ما در عراق، لیبی، سوریه و افغانستان ایجاد کردیم، چگونه بوده است؟»

لیبرالیسم

۵۰ هفته حبس برای جولین آسانژ

موسس ویکی‌لیکس بابت نادیده گرفتن حکم یک دادگاه انگلیسی و پناه گرفتن در سفارتخانه اکوادور در لندن به ۵۰ هفته حبس محکوم شد. جولین آسانژ، موسس سایت افشاگر ویکی‌لیکس ۷ سال پیش (۲۰۱۲) تلاش داشت از استرداد به سوئد و رسیدگی به اتهامات تجاوز جنسی خودداری کند، از این رو در سفارتخانه اکوادور پناه گرفت. آسانژ همچنین با درخواست استرداد از سوی آمریکا بابت اتهامات مرتبط با هک کامپیوتری و انتشار اسناد محرمانه مواجه است. آسانژ در نهایت ۱۱ آوریل پس از آنکه دولت اکوادور او را تسلیم کرد، در دادگاهی در لندن محکوم شد.

خیزشی که سلطه جهانی صهیونیسم را به چالش می‌کشد

یهودستیزی؛ حقیقتی ورای آنتی‌سمیتیسم

مهدی تقوی: در نخستین روز این هفته و آخرین روز از جشن‌های عید پاک و عید «پسح» در ایالات متحده، «جان.تی. ارنست» نوجوان ۱۹ ساله اهل جنوب کالیفرنیا به یک کنیسه در نزدیکی مرز مکزیک رفت و به سوی حضار شلیک کرد که در جریان این تیراندازی یک تن کشته و ۳ نفر دیگر مجروح شدند. این حمله موجی از پروپاگاندا علیه «آنتی‌سمیتیسم» یا همان کلیشه صهیونیستی معادل «ضد سامی‌گری» یا به بیان بهتر «جهودستیزی» را در آمریکای شمالی، کشورهای آنگلوساکسون اقیانوسیه و اروپا سبب شد. حال آنکه نه پس از مسلمان‌کشی‌های ۵ هفته پیش نیوزیلند، دغدغه عمومی «اسلام‌ستیزی»- جز چند مورد خاص از جمله حساسیت‌های خانم ایلهان، نماینده محجبه کنگره آمریکا- به‌وجود آمده بود و نه قتل‌عام هفته پیش بیش از ۲۵۰ مسیحی سریلانکایی در روز عید پاک باعث شد در جوامع عمدتا مسیحی غرب موضوع «مسیحیت‌ستیزی» تبدیل به سوژه‌ای عمومی شود. در عوض در هفته‌ای که سپری شد تقریبا هیچ چهره شاخص سیاسی و اجتماعی آنگلوساکسون یا اروپایی نبود که این حمله تروریستی را تحت عنوان «آنتی‌سمیتیسم» یا چیزی شبیه آن محکوم نکند. رسانه‌های جریان اصلی این کلیدواژه را در بوق و کرنا کرده‌اند و حتی حجم واکنش رسانه‌ای به حمله محلی جنوب کالیفرنیا نیز به هیچ‌وجه با آنچه متعاقب حمله تروریستی یک سفیدپوست نژادپرست استرالیایی به ۲ مسجد در شهر کرایست‌چرچ نیوزیلند و قتل‌عام دست‌کم ۵۰ نمازگزار و مجروح کردن ۴۰ تن دیگر شاهد بودیم، تناسب ندارد. «برنتون ترنت» عامل حمله کرایست‌چرچ که سابقه حمایت از گروه‌های نژادپرست سفیدپوست را داشت و در فهرست سیاه پلیس نیوزیلند بود، با تجهیزات جنگی و شعارهای کاملا «اسلام‌ستیزانه» و بدون مزاحمت پلیس به مدت یک ساعت در ۲ مسجد مختلف در حال قصابی مسلمانان بود اما ارنست ۱۹ ساله، عامل حمله این هفته به کنیسه «شاباد» در شهر «پووای» در غرب ایالات متحده، صرفا یک نوجوان احساسی به نظر می‌رسد که هیچ سابقه و برنامه خاصی برای «یهودستیزی» نداشته و اگر هم داشته طبق اعترافات خودش نفرت او گریبان مسلمانان را هم می‌گیرد، چرا که پس از دستگیری مدعی شده چندی پیش یکی از مساجد حوالی سن دیه‌گو را به گلوله بسته است. این خود می‌تواند یک رسوایی برای «اف‌بی‌آی» و رسانه‌های آمریکایی باشد که چرا حمله به اماکن مقدس مسلمانان در دوره ترامپ سانسور می‌شود؟

افبی‌ای اعلام کرده ارنست قبل از حمله به کنیسه مزبور یک مانیفست منتشر کرده و عامل حمله به ۲ مسجد کرایست‌چرچ را که یک اسلام‌ستیز حرفه‌ای بوده، مورد ستایش قرار داده است. ماجرا وقتی عجیب‌تر می‌شود که دریابیم با وجود توئیت نه چندان غیرمنتظره دونالد ترامپ- که علنا خود را مفتخر به نوکری یهودیان در کاخ سفید می‌داند- در محکومیت حمله به کنیسه شاباد که از آن به عنوان عملی ناشی از نفرت یاد کرده، مهاجم کم سن و سال به احتمال قریب به یقین یکی از نوچه‌های جنبش یانکی نفرت‌پراکن «برتری نژاد سفید» به شمار می‌رود که در انتخابات ۲۰۱۶ به ترامپ رای داده‌اند و کماکان او را الگوی خود قرار می‌دهند.

جالب اینکه متعاقب حمله مسلحانه تروریستی بزرگ‌تر یکی دیگر از حامیان نژادپرست ترامپ که حدود ۶ ماه پیش (اکتبر ۲۰۱۸) به یک کنیسه در پیتسبرگ آمریکا انجام شد و ۱۱ یهودی در آن کشته شدند، پریدنت نفرت‌پراکن یانکی‌ها در تماس تلفنی هشدارآمیز با فرماندار ایالت پنسیلوانیا و شهردار پیتسبرگ به جای آنکه به قانون فعلی حمل اسلحه ایالات متحده ایراد بگیرد- که خط قرمز برخی از مهم‌ترین گروه‌های طرفدار یعنی گروه‌های ملی‌گرای افراطی، اقمار کوکلوکس کلان‌ها و گردانندگان بازار بزرگ اسلحه محسوب می‌شود- قید «رویای آمریکایی» و ارزش‌های دموکراتیک ادعایی‌اش را زد و مجازات اعدام را راه‌حلی برای مبارزه با خشونت‌هایی مشابه دانست. آقای عاشق نفرت آن بار هم مثل این بار به شکلی طنزگونه علیه نفرتی که خود در جامعه آمریکایی می‌دمد، ابراز انزجار کرد.

■ **رشدانکارناشدنی یهودستیزی**

در ماه‌های گذشته نمونه‌ها و گزارش‌های متعددی درباره رشد کم‌سابقه یهودستیزی- دست‌کم در دوران پس از جنگ دوم جهانی- وجود داشته است. این در حالی است که طبق آمار «لیگ ضد افترا» که موسسه‌ای است وابسته به آیپک (لابی اسرائیلی در آمریکا)، سال گذشته در ایالات متحده شاهد افزایش ۲ برابری حملات لفظی و فیزیکی خشونت‌آمیز علیه یهودیان بوده‌ایم. این بسیار معنادار است در کشوری که طی قرن اخیر پایگاه اصلی صهیونیسم بین‌الملل بوده، یهودستیزی که در واقع تعارضی اجتماعی با سلطه جهودیسم (یهودی‌گری افراطی) به عنوان ایدئولوژی انحرافی پشت‌سر صهیونیسم محسوب می‌شود، رشدی عجیب داشته است.

حتی این هفته نماینده مردم برلین در امور مبارزه با آنتی‌سمیتیسم در واکنش به حمله به کنیسه شاباد ـ پووای، سیاست‌های ترامپ در حمایت یکجانبه از رژیم افراطی اسرائیل را عامل یهودستیزی در جامعه آمریکا دانسته است. این در حالی است که از نگاه حاکمان آمریکا نظیر ترامپ، جامعه آلمان خود با توجه به سابقه نازیسم در موج نفرت از جهودها پیشرو است، چنان که طبق آمار مرکز فدرال پژوهش آنتی‌سمیتیسم آلمان، در سال ۲۰۱۸ فقط در برلین، پایتخت آن بیش از هزار مورد برخورد خصمانه با یهودیان گزارش شده است. گسست سیاست‌های لیبرال در آلمان هم که با ظهور پدیده‌ای شبه‌نازی به نام جریان راست‌گرای آلترناتیو و پیروزی‌های پیاپی‌اش رخ داده، چشم‌انداز آنتی‌سمیتیسم را در این کشور تیره و تار کرده است.

با این وجود نظرسنجی مشترک ۲ موسسه اروپایی و آمریکایی معتبر «یوروبارومتر» و «پیو» که در اوان سال ۲۰۱۹ انجام شده، نشان می‌دهد در ۵ سال اخیر آمریکا در رشد یهودستیزی در میان آحاد جامعه‌اش پیشرو بوده و در کنار آلمان، فرانسه، بریتانیا و دیگر کشورهای اروپای غربی و شمالی به مراتب در این زمینه از کشورهای شرق و جنوب اروپا افراطی‌تر شده‌اند، بویژه نسبت به جوامع اسلاو یا ارتدوکس شرقی که تا اوایل قرن بیستم متهم بودند بالاترین میزان یهودستیزی را دارند.

همین هفته پیش بود که کنگره جهانی یهود واکنش شدیدی به یک مراسم محلی در شهرکی لهستانی نشان داد و آن را مصداق «احیای جنایتکارانه یهودستیزی متعلق به قرون وسطی» دانست. در این مراسم در روستای پروشنیک، اهالی به رسم اجدادی و به شکلی نمادین در جشن‌های عید پاک اقدام به زدن و سوزاندن یک «آدمک یهودی» می‌کنند که دماغ قرمز و موهای فرفری دارد و بعد از قطع سر و سوزاندن آدمک آن را در رودخانه می‌اندازند(عکس سمت راست). نمونه این رسم در میان اسلاوهای شرق اروپا، روسیه و اوکراین بسیار است و احیای آن نشان می‌دهد هویت‌خواهی جدید ملت‌ها به طور طبیعی با سلطه بین‌المللی جهودیسم و صهیونیسم در تضاد است.

با این وجود نگاهی به نقشه رشد آنتی‌سمیتیسم (پایین صفحه) که اخیرا توسط «یوروبارومتر» و «پیو» تهیه شده، گویای آن است که این دیگر نه معضلی شرقی، بلکه کاملا غربی است. در ماه‌های گذشته در جریان تظاهرات جنبش جلیقه‌زردها در فرانسه، شاهد شعارهای ضدیهودی و ضدصهیونیستی بودیم. علاوه بر چپ‌های جدید، حامیان راست‌ترین طیف سیاسی یعنی ملی‌گرایان فرانسوی نیز بشدت در این خط حرکت می‌کنند که نمود آن کشیدن صلیب شکسته روی قبرستان‌های یهودیان در زمستان گذشته بود. این موج در فرانسه بیش از ایتالیا که یکی دیگر از پایگاه‌های سنتی یهودستیزی در اروپا بوده، رشد داشته است. با این حال ایتالیا هنوز هم در کنار بریتانیا، فرانسه، آلمان، هلند و سوئد جزو پیشتازان نفرت اجتماعی از یهودیان در اروپا با میانگین تمایلات آنتی‌سمیتیستی بیش از ۵۰ درصد جامعه است.

■ **برچسب آنتی‌سمیتیسم به مثابه تروریسم**

با وجود تسری یهودستیزی در غرب و به شکل کلی در جهان، اتهام «آنتی سمیتیسم» سویه‌ای سرکوبگر در مواجهه با اعتراضات و انقلابات و شورش‌های مردمی دارد، نه اینکه الزاما برای درمان نفرت از جهودیسم دل بسوزاند. رویکرد متناقض کاخ سفید و دولت مستقر واشنگتن به خشونت‌های قومی و مذهبی در حال ازدیاد در ایالات متحده، عزاداری کاریکاتوری و اغراق‌آمیز رسانه‌های جریان اصلی تحت تملک مالکان و کارتل‌های صهیونیستی زیر پرچم «یهودستیزی» را معنایی جدید می‌بخشد. بدین معنا که دستگاه سلطه غرب قرار است این برچسب را نیز مانند افراط‌گرایی اسلامی و تروریسم روی عناصر نامطلوب از نگاه خود بزند. کار به جایی رسید که وقتی برنی سندرز، نامزد دموکرات‌ها برای انتخابات ریاست‌جمهوری آینده از رژیم صهیونیستی انتقاد کرد، به او که خود یهودی است، برچسب آنتی‌سمیتیسم زدند. مساله این نیست که افزایش نگرانی از رشد تمایلات یهودستیزانه با توجه به رشد قابل توجه این پدیده چه در غرب مسیحی و چه در کشورهای مسلمان و عربی واقعیت ندارد، موضوع اینجاست که خود این موج اجتماعی بیش از آنکه کنشگرانه باشد، واکنشگرانه و تعارضی است، بویژه از سوی نسل جدید آمریکایی‌ها و اروپایی‌ها با سلطه یکپارچه یهودیان افراطی- که پیش روی جریان صهیونیسم بین‌المللی هستند- بر تمام ارکان حاکمیت کشورهای‌شان. در مقابل این موج، «اسلام‌ستیزی» تعارضی است که از سوی همین کارتل‌های سلطه‌گر به جوامع غربی تحمیل شده و تلقینی است فراجتماعی که مردم را وا می‌دارد به پدیده‌هایی چون تروریسم تکفیری و سیاهنمایی و داعش‌نمایی از اسلام واکنش نشان دهند، حال آنکه اینها محصولاتی از یک خط تولید مشترک هستند که توسط دستگاه‌های امنیتی آمریکا، انگلیس، فرانسه، اسرائیل و متحدان‌شان کنترل می‌شود. برخلاف «اسلام‌ستیزی» که اساسا زاییده رسانه‌هاست، «یهودستیزی» به کل در رسانه‌های غربی و بین‌المللی ممنوع بوده و تقبیح می‌شود. در مقابل، عوامل تعارض مردم اروپا و آمریکا و بخش‌هایی از جهان که جوامع به دلایل مختلف آثار سلطه فاجعه‌بار طبقه نخبه یهودی‌تبار بر روندهای جهانی را لمس کرده‌اند، به صورت طبیعی در زندگی روزمره کسانی که به «یهودستیزی» متمایل می‌شوند، حضور دارد. مثلا تا وقتی فلسطین و دیگر مناطق عربی تحت اشغال و تجاوز رژیم اسرائیل هستند، طبیعی است که باب «یهودستیزی» هم در میان مسلمانان و اعراب باز باشد یا تا وقتی بانک‌ها و کارتل‌های مالی بزرگ باعث بی‌ثباتی اقتصادی جوامع اروپایی و آمریکایی می‌شوند، مالکان یهودی آنها هدف ابراز خشم مردم قرار خواهند گرفت. در چنین شرایطی «آنتی‌سمیتیسم» به عنوان یک خطر در غرب توسط رسانه‌های بزرگ شرکتی که همگی در مالکیت افراد یا لابی‌های یهودی هستند، در بوق و کرنا می‌شود. این فقط سران اسرائیل مثل بنیامین نتانیاهو نیستند که از این فضاسازی رسانه‌ای متعاقب حمله به یک کنیسه نهایت بهره‌برداری را می‌کنند تا به قربانیان فلسطینی خود و مخالفان جنایت‌های اسرائیل انگ نزنند، بلکه به نظر می‌رسد سلطه‌گران صهیونیست هم در ابعاد جهانی قصد دارند جنگ ایدئولوژیک جدیدی را با هشتگ «آنتی‌سمیتیسم» علیه مطالبات بحق مردم جهان به راه اندازند.

برخلاف «اسلام‌ستیزی» که اساسا زاییده رسانه‌هاست، «یهودستیزی» به کل در رسانه‌های غربی و بین‌المللی ممنوع بوده و تقبیح می‌شود. اما عوامل تعارض مردم اروپا و آمریکا که آثار سلطه فاجعه‌بار طبقه نخبه یهودی‌تبار بر روندهای جهانی را لمس کرده‌اند، در زندگی روزمره‌شان حضور دارد

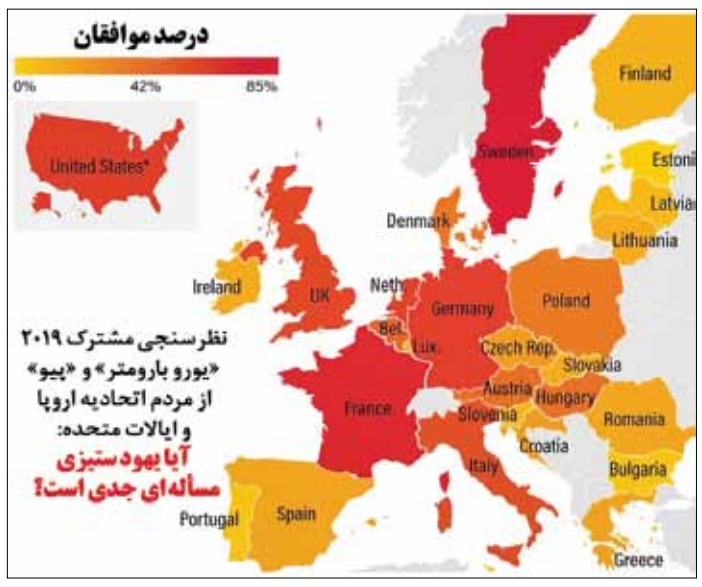

تاریخانه

وقتی سازمان ملل علیه سازمان ملل قطعنامه صادر می‌کند

کلاه‌آبی‌ها در مأموریت تجاوز در برابر صلح!

چند روز پیش، در قطعنامه‌ای که با ۱۴ رای مثبت تصویب شد، شورای امنیت با تصمیم دبیرکل سازمان ملل مبنی بر به خانه بازگرداندن یک جوخه نظامی یا واحد سازمانی مانند پلیس در جایی که شواهد معتبری دال بر بهره‌کشی یا سوءاستفاده گسترده و سیستماتیک جنسی وجود دارد، موافقت کرد. قطعنامه ۲۲۷۲ که اخیرا در مقر سازمان ملل با ۱۴ رای مثبت شورای امنیت (در غیبت مصر) تصویب شد، در حقیقت واکنشی است به رسوایی گزنده صلحبانان همین سازمان بویژه در هائیتی و آفریقای مرکزی. قطعنامه‌ای که صریحا بر اساس گزارش‌های رسیده درباره بهره‌کشی و سوءاستفاده جنسی مستمر و شدید نیروهای حافظ صلح سازمان ملل در کشورهایی بحران‌زده مثل جمهوری آفریقای مرکزی و هائیتی صادر شده است. رسوایی کلاه‌آبی‌های سازمان ملل در این ماموریت‌ها به قدری ننگین بوده است که منتقدان این سازمان به کنایه آن را برنامه «تجاوز در برابر صلح» نامیده‌اند، چرا که ماموران سازمان ملل در ازای خدماتی اندک به زنان و کودکان تجاوز می‌کرده‌اند. از سال ۱۹۹۶ بود که نخستین افشاگری‌ها درباره نقش نیروهای حافظ صلح سازمان ملل و ناتو در اشاعه روسپی‌گری در مناطق ماموریت‌شان چون کامبوج، موزامبیک، بوسنی و کوزوو انجام شد. در سال‌های ۲۰۰۴ و ۲۰۱۰ به ترتیب در هائیتی پساکودتا و پسازلزله، گزارش‌های تکان‌دهنده‌ای از بهره‌کشی جنسی سیستماتیک صلحبانان اروگوئه‌ای و نپالی از زنان و کودکان و حتی مردان این جزیره بحران‌زده منتشر شد. کمیساریای عالی حقوق بشر تنها در سال ۲۰۰۴ بیش از ۲۰۰۰ مورد آزار جنسی کودکان توسط نیروهای حافظ صلح در هائیتی را گزارش کرده است. در قطعنامه ۲۲۷۲ نیز به این معضل اشاره شده که مشکل سازمان ملل این است که صلحبانانش همان اعمالی را انجام می‌دهند که ارتش‌های سرکوبگر یا متخاصم با مردم انجام می‌دهند.

چهارگوشه

مخالفت رئیس‌جمهور گرجستان با ایجاد پایگاه نظامی آمریکا

رئیس‌جمهور گرجستان می‌گوید در حالی که روابط با روسیه روند رو به بهبودی دارد، هر گونه اقدام تحریک‌آمیزی که توجه مسکو را به سوی این کشور جلب کند غیرمنطقی است. گفته می‌شود آمریکایی‌ها به دنبال ایجاد پایگاه نظامی در گرجستان هستند و این اقدام آنها در حالی است که روسیه نیز در ونزوئلا در حال تثبیت موقعیت خود است. نباید از نظر دور داشت که «سالومه زورابیشویلی» رئیس‌جمهوری گرجستان اعلام کرد ساخت پایگاه نظامی آمریکایی در خاک این کشور اقدامی غیرمنطقی و نادرست بوده و می‌تواند به‌عنوان یک اقدام تحریک‌آمیز محسوب شود. زورابیشویلی در مصاحبه با رادیو «صدای آمریکا» در پاسخ به سوالی در این باره گفت: «من هرگز چنین توصیه‌ای را نخواهم کرد، چرا که گرجستان در منطقه بسیار حساسی قرار دارد و نیازمند تقویت امنیت است. ضرورتی برای چنین اقداماتی که می‌تواند تحریک‌آمیز محسوب شود، وجود ندارد. علاوه بر این، فکر نمی‌کنم ایالات متحده حاضر باشد چنین پایگاهی در گرجستان داشته باشد تا نه‌تنها توجه روسیه را به سمت خود جلب کند، بلکه مورد توجه گروه‌های تروریستی که در منطقه ما بسیار فعال هستند نیز قرار بگیرد».

■■■

جو بایدن: ترامپ را استیضاح کنید!

معاون رئیس‌جمهوری سابق آمریکا معتقد است چنانچه کاخ سفید و جمهوری‌خواهان در تلاش دموکرات‌ها برای انجام تحقیقات به دست بازرس رابرت مولر روی مسائل «حل نشده» مانع‌تراشی کنند، کنگره باید استیضاح را به جریان بیندازد. جو بایدن، معاون رئیس‌جمهوری سابق آمریکا به برنامه «صبح بخیر آمریکا» در شبکه ای‌بی‌سی گفت دموکرات‌ها «هیچ جایگزینی» ندارند جز اینکه دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا را استیضاح کنند و این در صورتی است که او تحقیقات کنگره با موضوع «مانع‌تراشی در اجرای عدالت» از طریق اخراج جیمز کومی و تلاش برای اخراج رابرت مولر را متوقف کند. بایدن که رسما به رقابت انتخابات ۲۰۲۰ آمریکا ورود کرده است، گفت: مواردی در این گزارش وجود دارد، ۷ یا ۸ مورد که حل نشده باقی مانده است و او تمایلی ندارد تحقیقاتی روی آنها انجام شود. کنگره باید آن را پیگیری کند. در حقیقت اگر آنها مانع تحقیقات شوند، چاره‌ای نیست جز اینکه قانونگذاران به راهکار دیگری طبق قانون اساسی متوسل شوند که استیضاح است. اما وظیفه من در حال حاضر این است که اطمینان حاصل کنم او به‌عنوان رئیس‌جمهوری ایالات متحده آمریکا بازنمی‌گردد.

■■■

تلفات تیراندازی دانشگاه آمریکایی بیش از کودتای ونزوئلا

عصر سه‌شنبه گذشته در جریان یک تیراندازی در دانشگاه کارولینای شمالی ۲ نفر کشته و ۴ نفر دیگر مجروح شدند. منابع اورژانس منطقه شارلوت - مکلنبرگ اعلام کرده‌اند که هر ۶ قربانی حادثه تیر خورده‌اند و حال ۳ نفر از مجروحان وخیم است. به گفته مدیر دانشگاه کارولینای شمالی، در پی وقوع این حادثه دانشگاه و کمپ شارلوت که در محدوده آن قرار گرفته تعطیل خواهد بود و از دانشجویان خواسته شده پیام‌های هشدارآمیز را از طریق ایمیل‌های‌شان پیگیری کنند. منابع خبری همچنین از دستگیری ضارب ۲۲ ساله این غائله خبر داده‌اند، هرچند اف بی‌آی هنوز انگیزه‌های او را اعلام نکرده است. کشته و زخمی شدن ۶ نفر در تیراندازی در دانشگاه مزبور، تنها یکی از خشونت‌های مرگبار روز سه‌شنبه در سراسر ایالات متحده محسوب می‌شود و به طور میانگین در آمریکا روزانه ۷ نفر در درگیری‌های انجام شده با سلاح گرم کشته می‌شوند. این در حالی است که روز سه‌شنبه طی کودتای نظامی عوامل آمریکایی در ونزوئلا که توسط ارتش این کشور مهار شد، آمار تلفات حتی کمتر از تیراندازی دانشگاه کارولینای شمالی بود.